

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové - pobočka v Pardubicích rozhodl samosoudkyní JUDr. Petrou Venclovou, Ph.D., ve věci

žalobce: **P. K.**
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Pod kaštany 245/10, 160 00 Praha 6

proti
žalovanému: **Krajský úřad Pardubického kraje, IČ 70892822**
sídlem Komenského náměstí 125, 532 11 Pardubice

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 30. 9. 2021, č. j. X

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se včasnou žalobou podanou podle § 65 a násl. zák. č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) domáhal zrušení shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“) zamítnuto odvolání a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Litomyšl ze dne 8. 6. 2021, č. j. X (dále jen „správní orgán I. stupně“), jímž byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích (dále jen „zákon o silničním provozu“).

2. Uvedeného přestupku se žalobce podle správního orgánu I. stupně z nedbalosti dopustil tím, že dne 23. 11. 2020 v čase 14:16 hodin jako řidič motorového vozidla tovární značky Suzuki Jimny, registrační značky vozidla: X, překročil na silnici II/360, v obci Pohodlí u č. p. 23 nejvyšší dovolenou rychlost nejméně o 14 km/h, když mu byla silničním rychloměrem RAMER 10 C naměřena rychlost 64 km/h po odečtení přípustné odchylky ± 3 km/h. V měřeném úseku je podle ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu stanovena nejvyšší dovolená rychlost 50 km/h. Tímto jednáním tak žalobce porušil ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 téhož zákona. Za spáchaný přestupek byla žalobci v souladu s ust. § 35 písm. b) a § 46 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a podle § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu uložena pokuta ve výši 2 500 Kč a dále mu byla podle § 79 odst. 5 správního řádu a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, uložena povinnost nahradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1 000 Kč.
3. Žalobce tvrdí, že správní orgány neprokázaly tvrzený skutkový stav a nesprávně zhodnotily provedené důkazy.
4. Výstup z rychloměru spolehlivě neprokazuje, že bylo měřeno právě vozidlo žalobce, neboť na hlavním snímku z měření není čitelná registrační značka vozidla. Není tedy zřejmé, zda vůbec bylo měřeno vozidlo žalobce. Na snímku zachycujícím detail registrační značky je pak sice vyobrazena registrační značka vozidla žalobce, avšak tento snímek nelze nijak provázat s hlavním snímkem z měření a z ničeho ani nevyplývá, že by se jednalo o výřez z hlavního snímku.
5. Snímky z měření jsou navíc nadepsány registrační značkou Y. Z toho žalobce dovozuje, že předložený výstup z rychloměru je fotodokumentací k měření vozidla právě této registrační značky, která je odlišná od registrační značky vozidla žalobce i policejního vozidla. Snímek z rychloměru je velmi tmavý a je z něj jasně viditelné, že nebyl pořízen za denního světla, přestože byl žalobce měřen v 14:16 hodin. Žalobce tak má za to, že policisté sloučili dvě měření a částečně je zaměnili. O tom svědčí ostatně též skutečnost, že podle oznámení o přestupku byl radar nastaven do režimu měření v obou směrech. V případě realizovaného měření byl však radar nastaven pro měření ve směru příjezd.
6. Rovněž podle žalobce nebylo prokázáno místo měření. Podle výroku prvostupňového rozhodnutí bylo vozidlo měřeno na silnici II/360 v obci Pohodlí u č. p. 23. Takové místo měření je však v rozporu s provedeným dokazováním. Rychloměr určil polohu měření za pomoci GPS souřadnic jako 16°17'51.491"E, 49°49'06.222"N. Tyto souřadnice však odkazují na místo ležící mimo komunikaci a vzdálené více než 400 m od místa uvedeného ve výroku rozhodnutí (396 m vzdálenost na pozemní komunikaci), a to navíc na místo, které se nachází mimo obec. Žalobce v této souvislosti navrhl provedení důkazu vyhledáním GPS souřadnic na mapových portálech Mapy.cz a na Google Maps. Došlo-li ke spáchání přestupku na jiném místě, pak závěry správního orgánu o spáchání přestupku u č. p. 23 v obci Pohodlí nejsou vůbec relevantní. Z fotografie z rychloměru se vůbec nejeví, že by se jednalo o obec. V souvislosti s pochybností o místě spáchání přestupku žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2020, č. j. 8 As 334/2018 – 39 (dále též „NSS“, rozsudky NSS jsou dostupné na www.nssoud.cz), podle kterého byl nesoulad ve vymezení místa přestupku ve výroku rozhodnutí v řádu několika stovek metrů důvodem pro zrušení rozhodnutí. Pokud ve věci posuzované NSS u přestupku

spočívajícím v držení telefonu za jízdy (kde jsou kladeny nižší nároky na přesnost určení místa spáchání přestupku) byl dán důvod pro zrušení rozhodnutí, pak tím spíše musí být dle žalobce důvodem pro zrušení rozhodnutí v tomto případě.

7. V závěru žaloby žalobce projevil nesouhlas se zveřejňováním jeho osobních údajů a osobních údajů jeho zástupce na webových stránkách Nejvyššího správního soudu.
8. Na základě výše uvedeného žalobce navrhl, aby soud podle ust. § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s. napadené rozhodnutí zrušil.
9. Žalovaný ve svém vyjádření k žalobě uvedl, že ze záznamu přestupku je zřejmé, že bylo měřícím zařízením změřeno právě vozidlo žalobce a k záměně vozidla nedošlo. Žalovaný doložil výpis z karty vozidel, ze kterého vyplývá, že radarem bylo změřeno osobní vozidlo Suzuki, registrační značky Y, provozovatele KviKvi s. r. o. Vozidlo registrační značky X je nákladní automobil Peugeot Boxer. Žalovaný rovněž předložil vyjádření společnosti Ramet s. r. o., podle kterého je nadpis „X“ nad snímky z měření volitelný údaj, který obsluha nastavuje volitelně před tiskem záznamu o přestupku a nemusí se týkat konkrétního měření. Žalovaný navrhl provedení důkazů těmito listinami.
10. K místu spáchání přestupku žalovaný uvedl, že funkce GPS funguje nezávisle na funkci laserového rychloměru a s vlastním měřením rychlosti nesouvisí, tato skutečnost byla již v minulosti soudy řešena (např. rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové pobočky v Pardubicích ze dne 11. 12. 2013, č. j. 53 A 9/2013-38 a na něj navazující rozsudek NSS ze dne 6. 3. 2014, č. j. 4 Ad 2/2014). Žalovaný má tedy za to, že místo spáchání přestupku je dostatečně přesně vymezeno a nejsou o něm žádné pochybnosti. Závěrem žalovaný navrhl, aby soud žalobu zamítl.
11. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí v mezích řádně uplatněných žalobních bodů podle skutkového a právního stavu v době vydání rozhodnutí správních orgánů (§ 75 odst. 1, 2 s. ř. s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
12. Z obsahu správního spisu soud zjistil, že správní orgán I. stupně obdržel dne 9. 12. 2020 oznámení Policie České republiky o přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Přestupek byl zjištěn prostřednictvím silničního radarového rychloměru nastaveného hlídkou dopravního inspektorátu Svitavy při kontrole dodržování povolené rychlosti v obci. Skutková podstata přestupku je podrobně popsána v bodě 2. odůvodnění tohoto rozsudku. Přílohou oznámení je výstup z měřicího zařízení obsahující fotodokumentaci měřeného vozidla a naměřené údaje. Dále je ve správním spise založen ověřovací list měřicího zařízení, výpis z evidenční karty řidiče a úřední záznam o podezření ze spáchání přestupku ze dne 23. 11. 2020, který žalobce odmítl podepsat.
13. Dne 6. 1. 2021 vydal správní orgán I. stupně příkaz, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Dne 15. 1. 2021 žalobce podal proti příkazu včasný odpor. Správní orgán I. stupně následně čtyřikrát předvolal žalobce k ústnímu jednání, přičemž obecný zmocněnec žalobce Ing. M. J. se z jednání čtyřikrát omluvil. Poslední omluvu správní orgán I. stupně již neakceptoval a v souladu s ust. § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky dne 12. 5. 2021 věc projednal v nepřítomnosti obviněného a v nepřítomnosti jeho obecného zmocněnce. Dne 8. 6. 2021 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí, kterým uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4 zákona o silničním provozu. Správní orgán I. stupně při rozhodování vycházel ze všech podkladů uvedených v bodě 12.

odůvodnění tohoto rozsudku a dospěl k závěru, že jednání žalobce naplňuje skutkovou podstatu uvedeného přestupku, že bylo spolehlivě zjištěno a že spáchání přestupku bylo prokázáno.

14. Proti tomuto rozhodnutí podal obecný zmocněnec žalobce dne 24. 6. 2021 blanketní odvolání, které ani na výzvu správního orgánu I. stupně nedoplnil. Žalovaný napadeným rozhodnutím odvolání zamítl a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil.
15. Žalobce uvedl veškeré námitky proti zjištěnému skutkovému stavu až v žalobě u tohoto krajského soudu. V průběhu celého správního řízení byl nečinný. Žalobce ani jeho obecný zmocněnec se nedostavili k nařízenému ústnímu jednání. Žalobce nevyužil svého práva vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, ačkoli tuto možnost měl (žalobce byl vyrozuměn o možnosti seznámit se s podklady rozhodnutí správním orgánem I. stupně dne 12. 5. 2021 a odvolací orgán zaslal jeho zmocněnci kopii kompletního správního spisu dne 28. 6. 2021). Žalobce podal blanketní odvolání, které ani na výzvu správního orgánu nedoplnil. Žalobce podal žalobu až poslední den zákonné dvouměsíční lhůty.
16. Nyní k samotnému soudnímu přezkumu.
17. Podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bodu 4) zákona o silničním provozu *se fyzická osoba dopustí přestupku tím, že v provozu na pozemních komunikacích při řízení vozidla překročí nejvyšší dovolenou rychlost v obci o méně než 20 km.h-1 nebo mimo obec o méně než 30 km.h-1.*
18. Podle ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu platí, že *v obci smí jet řidič rychlostí nejvýše 50 km.h-1, a jde-li o dálnici nebo silnici pro motorová vozidla, nejvýše 80 km.h-1.*
19. Podle § 93 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku uvede *popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání.* Tedy uvedený zákon nestanoví přesný způsob, jakým má být místo identifikováno, nýbrž obecně požaduje označení místa jako součást popisu skutku.
20. Žalobce odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 11. 2020, č. j. 8 As 334/2018 – 39, podle kterého má být nesoulad vymezení místa spáchání přestupku důvodem pro zrušení rozhodnutí. Krajský soud však nemůže souhlasit s tím, že závěry uvedeného rozsudku mají být aplikovatelné i na nyní projednávanou věc. Žalobce totiž opomněl, že dané rozhodnutí bylo zrušeno z důvodu vadného výroku rozhodnutí. Ve výroku rozhodnutí správní orgán místo spáchání přestupku identifikoval dvěma způsoby, a to jednak pomocí adresy, jednak pomocí GPS souřadnic, které odkazovaly na místo, které neodpovídalo uvedené adrese, přičemž odchylka činila několik set metrů. V důsledku takového nejednoznačného a vnitřně rozporného vymezení místa přestupku ve výroku rozhodnutí tak Nejvyšší správní soud uzavřel, že mohlo dojít k záměně místa spáchání přestupku, čímž nebyl naplněn požadavek na individualizaci spáchaného skutku ve výroku správního rozhodnutí, a proto bylo v odkazovaném případě rozhodnutí správního orgánu zrušeno.
21. V nyní posuzované věci žalobce však výrok rozhodnutí o spáchání přestupku vadný není. Ve výroku rozhodnutí správního orgánu I. stupně je uvedeno, že žalobce je: *„vinen, že se dopustil přestupku proti zákonu o silničním provozu podle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu tím, že dne 23. 11. 2020 v čase 14:16 hodin jako řidič motorového vozidla tovární značky SUZUKI JIMNY, RZ: X, jel na silnici II/360, v obci Pohodlí u č. p. 23, kde je rychlost upravena na 50 km/h, rychlostí 64 km/h po odečtení tolerance, čímž překročil nejvyšší povolenou rychlost v daném místě o 14 km/h“.* Tedy jako místo spáchání přestupku je

uvedena pouze „silnice II/360, v obci Pohodlí u č. p. 23,“ což je místo, které bylo uvedeno jako „místo měření“ označeno ve výstupu z měřicího zařízení (záznam měření s trojsnímkem). Výrok rozhodnutí správního orgánu I. stupně tedy neodkazuje na dvě odlišná místa, jak tomu bylo v žalobcem uvedeném rozhodnutí, nedošlo tedy k rozporu s požadavkem na individualizaci spáchaného skutku ve výroku správního rozhodnutí.

22. Tvrzení žalobce, že GPS souřadnice zobrazené na snímku z rychloměru neodpovídají místu u čp. 23 v obci Pohodlí, učinil žalovaný při jednání soudu nesporným, proto soud neprováděl dokazování vyhledáním GPS souřadnic na Mapy.cz a na Google Maps, nadto tato skutečnost ani nemohla mít v dané věci vliv na zákonnost žalovaného rozhodnutí, neboť se jednalo pouze o doplňující údaj bez vlivu na právně relevantní vymezení místa přestupku. V této souvislosti je třeba odkázat na závěr rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 3. 2014, č. j. 4 As 2/2014 - 26: *„Chybný údaj o GPS souřadnicích nemá na správnost měření rovněž vliv, neboť GPS určuje polohu na základě měření tranzitního času od čtyř družic, zatímco rychlost vozidla je měřena laserovým paprskem (...). Jedná se tedy o údaje získávané různým způsobem, kdy z nesprávnosti jednoho nelze dovozovat nesprávnost druhého. (...) Údaj o místě měření je pro měření rychlosti nepodstatný a má povahu toliko dodatečné informace.“* Z uvedeného je zřejmé, že k nepřesnosti GPS souřadnic může docházet, vyplývá ze samotného principu lokalizace pomocí GPS. V dané věci je přitom zásadní, že správní orgán GPS souřadnice vedle určení místa přestupku pomocí čp. nepoužil pro konkretizaci místa spáchání přestupku v samotném výroku rozhodnutí, jako tomu bylo v rozsudku uvedeném žalobcem.
23. To, že místo spáchání přestupku bylo ve výroku určeno dostatečně, lze podložit i následujícími rozsudky. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 28. 5. 2015, čj. 9 As 291/2014-39 [28], uvedl, že: *„[J]e nutno připustit, že zpravidla je možné místo spáchání přestupku ve výroku prvostupňového rozhodnutí vymezit přesněji, než tomu bylo v nyní posuzované věci, a to např. uvedením čísla popisného budovy v blízkosti místa spáchání přestupku. (...) Na druhou stranu nelze vyžadovat, aby bylo místo spáchání přestupku ve výroku rozhodnutí o přestupku vymezeno na metr přesně. To u přestupků překročení nejvyšší dovolené rychlosti ani objektivně není možné.“* Obdobně Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 16. 7. 2015, čj. 4 As 63/2015-52 [31], konstatoval, že *„[M]ísto spáchání přestupku lze určit s větší či menší přesností, přičemž je třeba odmítnout úvahy o nutnosti specifikovat místo spáchání přestupku v každém případě s přesností na 1 m pomocí GPS souřadnic.“* Tedy rovněž ve světle relevantní judikatury Nejvyššího správního soudu je zjevné, že místo spáchání přestupku bylo ve výroku rozhodnutí ve věci žalobce zcela dostatečně vymezeno. Krajský soud proto vyhodnotil námitku žalobce o nedostatečném vymezení či o spornosti faktického místa údajného spáchání přestupku jako nedůvodnou.
24. Pokud jde o kvalitu pořízené fotografie jako součásti výstupu z měřicího zařízení (záznam přestupku s trojsnímkem), krajský soud konstatuje, že se jedná o zjevně přesvícenou fotografii, a to navíc pořízenou na konci měsíce listopadu, kdy v 14:16 hodin již s ohledem na počasí není vyloučena snížená viditelnost. Z fotografie je dostatečně zřetelné, že se jedná o vozidlo změřené v obci, neboť jsou zde vidět obrysy střech. Pokud jde o uvedení směru radaru „příjezd“ ve výstupu z měření, pak z oznámení přestupku ze dne 9. 12. 2020 je zřejmé, že rychloměr byl nastaven pro měření v obou směrech a v době měření, jak vyplývá z výstupu měření, byl v automatizovaném režimu měření. Údaj „příjezd“ tak není nijak v rozporu s nastavením rychloměru, není proto důvod dovozovat, že došlo k záměně dvou měření.

25. K otázce identifikace reálně změřeného vozidla, když nad snímky je uvedeno „Y“, byl při jednání soudu proveden důkaz kartami vozidel, které předložil žalovaný. Z obsahu těchto listin vyplynulo, že vozidlo Y, platnost RZV do 18. 3. 2021, dále pod Y, je vozidlo tovární značky Peugeot, druh vozidla: nákladní automobil, tvar karoserie: skříňová. Vozidlo X je vozidlo tovární značky Suzuki, druh vozidla: osobní automobil, obchodní označení Jimny. Provozovatelem tohoto vozidla je od 20. 5. 2020 společnost KviKvi s.r.o. Dále byl proveden důkaz výpisem z obchodního rejstříku, ze kterého vyplynulo, že žalobce byl v rozhodné době, tedy v době spáchání přestupku, jednatelem společnosti KviKvi s.r.o. Rovněž byl proveden důkaz vyjádřením společnosti RAMET s.r.o. ze dne 4. 2. 2022. Podle tohoto vyjádření je nadpis „X“ nad snímky z měření volitelný údaj, který obsluha nastavuje volitelně v programu Archiv před tiskem záznamu o přestupku a nemusí se týkat konkrétního měření.
26. Na základě provedeného dokazování krajský soud dospěl k závěru, že žalobcovo tvrzení, že ve skutečnosti bylo měřeno vozidlo registrační značky X, bylo vyvráceno. Z hlavního snímku z měření je totiž jednoznačně prokázáno, že se jedná o automobil Suzuki Jimmy, nikoli o nákladní automobil Peugeot Boxer. Z informací z karty vozidel navíc vyplývá, že provozovatelem automobilu registrační značky X je obchodní společnost KviKvi s. r. o., jejímž jednatelem je právě žalobce. Tedy krajský soud má za prokázané, že bylo měřeno vozidlo žalobce a že nedošlo k záměně dvou různých měření. Rovněž pak krajský soud nemá důvod pochybovat o tom, že detail registrační značky vozidla žalobce zachycený na samostatném snímku patří k změřenému vozidlu. Měřicí zařízení pracovalo v automatizovaném režimu, proto zde není místo pro důvodné pochybnosti o tom, že změřená rychlost „67km/h“ uvedená přímo na hlavní fotografii vozidla tovární značky Suzuki tomuto vozidlu také patří. Podpůrně lze rovněž odkázat na oznámení přestupku ze dne 9. 12. 2020, v němž je uvedeno, že: *„[V]ozidlo bylo po celou dobu v dohledu hlídky.“* Tedy, žalobcovu námitku o tom, že mohlo dojít k sloučení dvou měření nebo k záměně měření, soud z uvedených důvodů odmítá.
27. Námitkami týkajícími se zveřejňování osobních údajů žalobce a jeho zástupce na webových stránkách Nejvyššího správního soudu se krajský soud nezabýval, neboť nejde o žalobní námitku, která by směřovala proti napadenému rozhodnutí ani řízení, které jeho vydání předcházelo a nesměruje ani proti činnosti zdejšího soudu.
28. S ohledem na shora uvedené vyhodnotil krajský soud žalobu jako nedůvodnou, a proto ji podle ust. § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
29. O náhradě nákladů řízení rozhodl krajský soud podle zásady úspěchu ve věci zakotvené v ust. § 60 odst. 1, 7 s. ř. s., když žalobce nebyl v soudním řízení úspěšný a žalovanému jako správnímu orgánu nevznikly takové náklady soudního řízení, které by přesahovaly rozsah jeho běžné úřední činnosti (viz usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 31. 3. 2015, čj. 7 Afs 11/2014-47, č. 3228/2015 Sb. NSS. Běžnou úřední činnost by přesahovaly zejména náklady správního orgánu vynaložené na obranu proti žalobám zjevně šikanózním, viz např. rozsudky NSS ze dne 8. 3. 2012, čj. 2 As 45/2012-11, ze dne 26. 10. 2011, čj. 7 As 101/2011-66, č. 2601/2012 Sb. NSS).

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům řízení.

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Pardubice dne 27. dubna 2022

JUDr. Petra Venclová, Ph.D. v. r.
samosoudkyně